

Friedrich
NIETZSCHE

Dionysos-dityrambit
&
Hulluuskirjeet

Dionysos-dityrambit & Hulluuskirjeet

FRIEDRICH NIETZSCHE

Dionysos-dityrambit

Hulluuskirjeet

Suomentanut
Risto Korkea-aho

Dionysos-Dithyramben ilmestyi 1891.

© 2018 Risto Korkea-aho

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0506-3

Dionysos-dityrambit

Vain narri! Vain runoilija!

Ilmassa seljenneessä,
kun kasteen lohtu jo
alas maahan kumpuaa,
näkymättä, kuulumattakin
– sillä pehmein jalkinein kulkee
lohduttaja kaste lailla kaikkien lohtulempeitten –
sinä muistat silloin, sinä muistat, kuuma sydän,
miten kerran janosit,
taivaisia kyyneleitä ja kastepisaroita
palaneena ja uupuneena janosit,
kun kellervillä nurmiteillä
häijyinä iltaiset auringonkatseet
mustien puitten lomitse ympärilläsi temmelsivät,
häikäisevät auringon-hehkukatseet, vahingoniloiset.

»*Totuuden* kosiskelija – sinäkö?» niin ne ilkkuivat,
»ei! vain runoilija!
eläin, juonikas, rosvoileva, hiippaileva,
jonka täytyy valehdella,
jonka tietten tahtoen täytyy valehdella,
saaliinhimoinen,
kirjavanaamioinen,
itse itsellensä naamio,
itse itsellensä saalis,

tämäkö – totuuden kosiskelija?...

Vain narri! Vain runoilija!

Vain kirjopuheinen,
narrinnaamareitten takaa kirjavia selittelevä,
valheellisia sanasiltoja sinne tänne kapuileva,
väärien taivaitten välisiä
valhe-sateenkaaria
sinne tänne samoileva, hiippaileva –
vain narri! *vain* runoilija!...

Tämäkö – totuuden kosiskelija?...

Ei hiljainen, jäykkä, sileä, kylmä,
kuvaksi muuttunut,
jumalan-pylvääksi,
ei temppelitten eteen asetettu,
jumalan portinvartija:
ei! moisten hyve-patsaitten vihollinen,
kaikissa salomaissa enemmän kotonaan kuin temppeleissä,
kissan-kujemieltä uhkuen
joka ikkunasta hypähtävä
hus! joka sattumaan,
joka aarniometsää nuuskimassa,
jotta aarniometsissä
kirjavankarvaisten petojen seassa
syntisen terveenä ja kauniina ja kirjavana kirmata saisit,
ahnain huulin,
autuaan-ivallisena, autuaan-helvetillisenä, autuaan-
verenhimoisena,
rosvoten, hiiviskellen, *valehdellen* kirmaisit...

Tai niin kuin kotka, joka pitkään,
pitkään jäykkänä kuiluihin katsoo,

*»Minä silmäni ylös luon—
siellä vaahtovat valomeret:
—oi yö, oi vaitiolo, oi kuolemanhiljainen häly!...»*

Dionysos-dityrambit, yhdeksän vapaarytmistä runoa, jotka kiteyttävät Nietzschen dionyysisen elämäntutkimuksen. Dityrambikokoelma on viimeinen teos, jonka parissa Nietzsche työskenteli. Tammikuun kolmantena 1889 hän ilmoitti: »eräs jumalallinen ilveilijä on näinä päivinä saanut valmiiksi *Dionysos-dityrambit*». Sen jälkeen hän kirjoitti vielä joukon hämmentäviä kirjoituksia, niin sanotut hulluuskirjeet, jotka nekin omalla tavallaan ilmentävät dionyysistä elämäntutkimusta.

